RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 68.798 van 13 oktober 1997
in de zaak A. 44.869/X-2111.

In zake : Jozef BOSCH,
wonende te HOOGSTRATEN,
Kolonie 18

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie.

tussenkomende partij :

Johan VERCRUYSSE,
wonende te MERKSPLAS,
Steenweg op Rijkevorsel 49.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef BOSCH op 24 augustus 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 1 maart 1991 waarbij Johan VERCRUYSSE bevorderd wordt tot directeur bij het Vervolmakingsinstituut der Penitentiaire Kaders te Merksplas;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 27 januari 1992;

Gelet op de beschikking van 5 februari 1992 die de tussenkomst van Johan VERCRUYSSE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 6 december 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 23 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Met een schrijven van 21 augustus 1990 wordt verzoeker ervan verwittigd dat de betrekking van directeur bij het Vervolmakingsinstituut voor Penitentiaire Kaders te Merksplas (V.P.K.) vacant is.

Verzoeker stelt zich op 28 augustus 1990 kandidaat voor deze betrekking.

Er zijn in totaal 10 kandidaten. In de rangschikking volgens anciënniteit komt verzoeker op de

eerste plaats, onmiddellijk gevolgd door Johan VERCRUYSSE.

1.2. De directieraad bespreekt de verschillende kandidaturen op zijn vergadering van 25 oktober 1990. De notulen van die vergadering stellen het volgende :

"De heer DEVLIEGHERE deelt de leden van de raad mede dat zijn Bestuur over twee vervolmakingsinstituten beschikt : een Franstalig instituut te Marneffe en een Nederlandstalig instituut te Merksplas. Hun taak bestaat in de beroepsopleiding van al het personeel van de strafinrichtingen.

De functie van directeur omvat volgende taken :

- organisatie van alle activiteiten;
- uitwerking van bijwerking van de cursussen;
- beoordeling van het werk en het gedrag van de personeelsleden die de cursussen volgen;
- aanpassing en verbetering van de methodiek:
- leiding van het personeel van het instituut.

De toekomstige directeur zal derhalve een ervaren organisator moeten zijn die volledig op de hoogte is van de rechterlijke organisatie en vertrouwd is met vraagstukken inzake personeel; bovendien moet hij indien mogelijk een opleiding hebben genoten die hem in staat stelt een onderwijsprogramma te organiseren; hij moet contacten kunnen onderhouden met de vormingsdirecteurs van het departement, de Rijkswacht, het Openbaar Ambt en educatieve instanties allerhande.

Directeur-generaal DEVLIEGHERE deelt aan de leden van de raad mede dat er tien kandidaten zijn : hij stelt elk van hen voor aan de hand van een schets van hun administratieve loopbaan :

De heer Josephus BOSCH, 49 jaar, is directeur tweede klasse te Wortel. Het is gebleken dat hij een bekwaam directeur is onder wiens impuls de gebouwen op functionele wijze zijn aangepast aan de behoeften waarmee de inrichting wordt geconfronteerd. Hij heeft gedurende vele jaren in het VPK een cursus verpleegkunde gegeven. Gelet op zijn graad- en niveauanciënniteit, alsook op zijn ervaring als lesgever bij het VPK, verdient hij door de leden van de Raad te worden voorgedragen.

De heer Johan VERCRUYSSE, 41 jaar, is directeur tweede klasse bij de centrale gevangenis te Leuven. Hij is sedert 1 oktober 1990 gedetacheerd aan de gevangenis te Tongeren. Hij is een zeer goed directeur die een grondige kennis heeft van het personeel en van de gedetineerden die tot een lange gevangenisstraf zijn veroordeeld. Hij is licentiaat criminologie, psychologie en pedagogische wetenschappen. Bovendien is hij houder van het aggregaat

hoger secundair onderwijs. Gelet op zijn academische opleiding en zijn ervaring op penitentiair gebied, wordt hij als eerste kandidaat voorgesteld. Er kan aan worden herinnerd dat hij reeds op 15 juni 1988 door de directieraad eenparig is voorgedragen als eerste kandidaat bij het Vervolmakingsinstituut voor Penitentiaire Kaders te Merksplas".

Na deze bespreking besluit de raad éénparig tot de volgende voordracht :

1. Johan VERCRUYSSE
2. Josephus BOSCH
3. .....

Verzoeker wordt van deze voordracht in kennis gesteld op 26 oktober 1990.

1.3. Op 9 november 1990 dient verzoeker een bezwaarschrift in tegen deze voordracht waarin hij als argumenten voor zijn kandidatuur aanhaalt :

1. zijn grotere anciënniteit;
2. zijn meer dan 17 jarige inzet als lesgever bij het V.P.K.;
3. zijn beoordeling "zeer goed" en het feit dat hij reeds drie maal achteruitgesteld is voor een benoeming tot rang 13.

Hij besluit : "Ik vraag mij af of een jeugdiger ambtenaar met minder graadanciënniteit niet enkele jaren kan wachten voor de promotie naar rang 13 en waarom een werklustige en gemotiveerde ambtenaar dient afgestraft".

1.4. De directieraad onderzoekt het bezwaarschrift van verzoeker in zijn vergadering van 11 december 1990. Hij behoudt de in zijn vergadering van 25 oktober 1990 gedane voordracht op basis van volgende motivering :

"Aangezien beide kandidaten over ongeveer dezelfde ervaring beschikken, is in dit verband vooral rekening gehouden met de academische opleiding van de heer J. VERCRUYSSE".

Verzoeker wordt hiervan op 18 december 1990 in kennis gesteld.

1.5. Bij koninklijk besluit van 1 maart 1991 wordt Johan VERCRUYSSE bevorderd tot directeur bij het Vervolmakingsinstituut der Penitentiaire Kaders te Merksplas.

Dit is de bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel aanvoert dat de directieraad de titels en de verdiensten van de kandidaten niet op een behoorlijke manier met elkaar heeft vergeleken, dat, meer bepaald, er een onevenredig groot belang gehecht werd aan de academische opleiding der kandidaten wat in tegenstelling staat met vroegere benoemingen van directeurs van het vervolmakingsinstituut die deze academische kwalificatie niet bezaten, dat, anderzijds, de directieraad de waarde van verzoeker, die 17 jaar ervaring had als lesgever in het Vervolmakingsinstituut der Penitentiaire Kaders te Merksplas, een grotere graadanciënniteit had en als organisator de leiding had van de ingrijpende renovatiewerken in de Rijksweldadigheidskolonie te Wortel, niet voldoende heeft geëvalueerd; dat hij aldus de schending aanvoert van de bepalingen van de artikelen 23 en 26 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de titels en de verdiensten van verzoeker wel voldoende werden vergeleken met die van de andere kandidaten, dat er duidelijk gewezen werd op het feit dat verzoeker jarenlang in het Vervolmakingsinstituut der Penitentiaire Kaders te Merksplas een cursus verpleegkunde heeft gegeven en op zijn graad- en niveau-

anciënniteit, dat de directieraad evenwel ook rekening heeft gehouden met het criterium van de academische opleiding, dat dit verband houdt met het profiel van de directeur van het Vervolmakingsinstituut der Penitentiaire Kaders te Merksplas : volledig op de hoogte zijn van de rechterlijke organisatie, vertrouwd zijn met vraagstukken inzake personeel, contactvaardigheid, in staat zijn tot het organiseren van een onderwijsprogramma, dat op basis van dit profiel, de directieraad de benoemde kandidaat, die licentiaat is in de criminologie en de pedagogie en de aggregatie voor het hoger secundair onderwijs bezit, gerangschikt heeft vóór verzoeker die gegradueerde is in de ziekenverpleging;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker aan de bestreden beslissing verwijt dat ze gesteund is op een advies van de directieraad dat een onevenredig groot belang hecht aan de academische titels van de tussenkomende partij en te weinig belang aan zijn eigen verdiensten;

2.3.2. Overwegende dat de directieraad vrij oordeelt over de keuze van de criteria waarop hij de nadruk wil leggen; dat het de Raad van State niet toekomt zijn eigen beoordeling van de kandidaten in de plaats te stellen van die van de directieraad; dat hij enkel vermag na te gaan of de door de directieraad geformuleerde beoordeling niet kennelijk onredelijk is;

2.3.3. Overwegende dat verzoeker meer anciënniteit heeft dan de tussenkomende partij; dat de anciënniteit geen bindend criterium is bij een benoeming tot een graad van rang 13; dat luidens de bepalingen van artikel 33, § 1, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel de bevordering door verhoging in graad tot een graad van rangen 13, 12 of 11 waarvoor geen examen is voorgeschreven, weliswaar bij voorrang verleend wordt aan de kandidaat met de beste beoordeling,

maar dit artikel geen voorrang verleent onder kandidaten met dezelfde beoordeling zoals in casu het geval is, aan de kandidaat met de grootste graadanciënniteit zoals dat wel het geval is voor bevorderingen door verhoging in graad tot een graad van de niveaus 2, 3 en 4; dat de anciënniteit echter een criterium kan zijn om de titels en de verdiensten van de kandidaten te waarderen namelijk wanneer het feit gedurende jaren goede diensten te hebben gepresteerd geacht kan worden ervaring te hebben meegebracht die dienstig is voor de te begeven functie; dat in casu verzoeker op het ogenblik van de bestreden benoeming een anciënniteit van 21 jaar in niveau 1 waarvan 8 jaar in de graad van directeur 2de klasse had tegenover een niveauanciënniteit van 17 jaar waarvan 6 jaar als directeur 2de klasse voor de tussenkomende partij; dat het verschil in anciënniteit, betrokken op de totale anciënniteit van beide kandidaten, niet zó groot is dat de directieraad daaruit kennelijk grotere aanspraken voor verzoeker had moeten afleiden;

2.3.4. Overwegende dat de directieraad meer belang heeft gehecht aan de pedagogische vorming en de ervaring dan aan de organisatorische kwaliteiten van de kandidaten; dat hij wel het feit vermeldt dat verzoeker te Wortel de gebouwen heeft aangepast aan de nieuwe taken, maar vervolgens als redenen om hem voor te stellen verwezen wordt naar zijn anciënniteit en zijn ervaring als lesgever; dat dit niet onredelijk lijkt, gezien de pedagogische taken van het instituut en van zijn directeur; dat uit de functiebeschrijving die de directieraad van de kwestieuze betrekking geeft inderdaad blijkt dat de directeur van het Vervolmakingsinstituut der Penitentiaire Kaders te Merksplas, welk instituut belast is met de beroepsopleiding van het personeel van de strafinrichtingen, naast een organisatorische ook een pedagogische taak heeft (uitwerking en bijwerking van de cursussen, beoordeling van het werk en het gedrag van de cursisten; aanpassing en verbetering van de methodiek);

dat de directieraad daaruit kon besluiten dat de directeur niet alleen volledig op de hoogte moet zijn van de rechterlijke organisatie en vertrouwd met de vraagstukken inzake personeel maar dat hij, indien mogelijk, ook een opleiding moet hebben genoten die hem in staat stelt een onderwijsprogramma te organiseren en contact te houden met allerlei educatieve instanties;

2.3.5. Overwegende dat het feit dat voor de benoeming in een bepaalde betrekking geen specifiek diploma is voorgeschreven niet uitsluit dat de directieraad rekening kan houden met het diploma of de opleiding van de kandidaten indien dit in het belang is van de dienst; dat de academische opleiding van de tussenkomende partij, naast een licentie in de criminologie, ook bestaat uit een licentie in de psychologische en pedagogische wetenschappen en uit een aggregatie voor het hoger secundair onderwijs; dat zijn academische vorming in redelijkheid kan beschouwd worden als dienstig voor de betrokken functie en de directieraad in redelijkheid met die diploma's rekening kon houden; dat verzoeker weliswaar gedurende 17 jaar les heeft gegeven in het instituut, maar het niet kennelijk onredelijk is de academische vorming van de tussenkomende partij die zoals gezegd, zich ook op het pedagogische vlak situeert, meer te laten doorwegen dan de pedagogische ervaring die verzoeker heeft opgedaan als lesgever van een cursus verpleegkunde; dat een academische opleiding zich op een ruimer en algemener vlak situeert dan de praktijkervaring opgedaan door het doceren van één vak; dat, aangezien de pedagogische taak van de directeur van het Vervolmakingsinstituut der Penitentiaire Kaders te Merksplas zich op een meer algemeen niveau situeert dan de problematiek van het doceren van één welbepaald vak, het niet kennelijk onredelijk is aan de academische opleiding van de tussenkomende partij de voorrang te verlenen; dat het feit dat vroeger directeurs zouden

benoemd zijn zonder academische titels hieraan niets afdoet; dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien oktober 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **G. BAETEMAN.**